

ת"פ 21076/08/15 - מדינת ישראל נגד בר רחמים זדה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 21076-08-15 מדינת ישראל נ' זדה

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד הרצוג
נגד
הנאשם בר רחמים זדה
ע"י ב"כ עו"ד שני דרי

גזר דין

השתלשלות ההליך:

1. ביום 28.5.17, במסגרת הסדר טיעון דיוני ללא הסכמה עונשית, הודה הנאשם בכתבי אישום מתוקנים בתיק דן ובתיק שצרף, ת"פ 26258-01-16, והורשע כמפורט להלן:

א. בת"פ 21076-08-15, לעניין אירוע ביום 8.5.15, בעבירות הבאות:

(1) העלבת עובד ציבור לפי סעיף 288 לחוק העונשין, תשל"ז-1977;

(2) החזקת סכין שלא למטרה כשרה, לפי סעיף 186(א) לחוק הנ"ל;

ב. בת"פ 26258-01-16, לעניין אירוע ביום 20.9.15, בעבירות הבאות:

(1) איומים, לפי סעיף 192 לחוק הנ"ל;

(2) תקיפה חובלנית, לפי סעיף 380 לחוק הנ"ל;

2. מפאת גילו הצעיר הופנה הנאשם לשירות המבחן וכן הופנה לממונה על עבודות השירות:

תסקיר שירות המבחן מיום 15.10.17 אינו כולל המלצה טיפולית, כשלנוכח גילו הצעיר של הנאשם ומאפייני אישיותו הלא-בוגרת, המעוררים דאגה להשפעתה של כליאה עליו, המליץ השירות על מאסר בעבודות שירות;

חוות דעתו של הממונה על עבודות שירות מיום 29.1.18 היתה שלילית, לנוכח סירובו לעבוד בשעות העבודה הנדרשות באופן קבוע ורציף, ולנוכח התנהגותו והימנעותו מביצוע עבודות שירות בהן חויב בתיק קודם - בת"פ 11331-10-15 גזר בית המשפט המחוזי בלוד על הנאשם שישה חודשי מאסר בעבודות שירות. הנאשם עבד שישה ימים בלבד ונעלם, ועבודות השירות הופסקו מנהלית. על החלטה זו ערר הנאשם, אך סוף דבר נאלץ הנאשם לרצות

עונשו בכליאה.

3. עוד לפני מוצגי התביעה - גיליון רישום פלילי [תע/1] ותצלומי הנפגע [תע/2].

4. ביום 2.1.18 טענו הצדדים לעונש, והיום הוסיפו על דבריהם:

א. התביעה טענה לקביעת מתחמים עונשיים לכל אירוע עבירה: לאירוע ביום 8.5.15 - בין חודשי מאסר ספורים שניתן לרצותם בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל; לאירוע ביום 20.9.15 - בין שישה חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר; התביעה עתרה למיקום עונשו של הנאשם במחצית המתחמים ולגזירת עונש כולל של תשעה חודשי מאסר, ולצדו מאסר מותנה (שהוסכם שיחול גם על עבירת איומים), קנס ופיצוי;

ב. ההגנה טענה לקביעת מתחם עונשי אחד לשני האירועים, בין מאסר מותנה לבין שישה חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, ועתרה לעונש של מאסר מותנה;

מעשי הנאשם:

1. ביום 8.5.15 בשעה 18:00 רכב הנאשם על קטנוע כשרצועת קסדתו אינה קשורה כראוי. שוטר עצר את הנאשם מנהיגתו ומצא בתא שמתחת למושב סכין, שהנאשם החזיק שלא למטרה כשרה. השוטר הודיע לנאשם כי הוא עצור ואז עלב בו הנאשם באמרו לו "למה יא מניאק... חכה תראה, הלוואי שניפגש ברחוב... יש לך מזל שאני עם אזיקים".

2. ביום 20.9.15 בשעה 14:30 נהג הנאשם ברכבו ועצר באמצע הכביש כדי שאמו שנסעה עמו תוציא כסף מתיק שהיה במושב האחורי. הנפגע מר שרון אטל, שנהג ברכבו, נחסם בנסיעתו על-ידי הנאשם שסימן לו בידו להמתין. בחלוף מספר דקות של המתנה צפר הנפגע, והנאשם שהתרגז התקרב אליו בהליכה מהירה ואיים עליו באמרו "אני אזיין אותך, אני אתן לך מכות", בכוונה להפחידו. הנפגע אמר לנאשם שהוא היה לוחם בגבעתי ואינו מפחד מעבריינים, והנאשם הכה אותו בעינו השמאלית וגרם כך לשטף-דם סביב העין [תע/2]. הנפגע יצא מרכבו אך עוברי אורח שהיו במקום הפרידו בין השניים. הנאשם המשיך והשתולל, כשהוא מנסה לתקוף את הנפגע, וכך גם לאחר שהגיעו שוטרים למקום ועצרו אותו ואת הנפגע.

נסיבות העבירה מיום 8.5.15 - קביעת מתחם העונש ההולם:

1. שני האירועים היו נפרדים בזמן, במקום ובזהות הנפגעים, ואינם חלק מתכנית עבריינית אחת. לפיכך ייקבע מתחם נפרד לכל אירוע.

2. האיסור הקבוע בעבירה של החזקת סכין הוא מעין מעגל שני של הגנה על ערכי שלמות הגוף ומניעת הפגיעה בנפש, חישוק וביצורים הנוספים לעבירות שעניינן מעשי אלימות ממש. המחוקק ביקש למנוע היווצרותם של מצבים שבהם פוטנציאל אלימות יצא באופן הרסני במיוחד מן הכוח אל הפועל, בנוכחות הברזל החד, כפי שנאמר בפסיקת בית המשפט העליון: "היום רבים היוצאים לרחוב וסכין בידם, או איש סכיני על ירכו, לאו דווקא

כדי לקלף מפירות הארץ, ואך יוציאם פלוני משלוותם, ברב או במעט, תישלף הסכין; וסגולתה הטבועה של זו, שהיא עלולה לשפיכות דמים, וכדברי חכמים ש"הברזל מקצר ימיו של אדם" (ע"פ 2047/07 הנוק נ' מ.י. (2007)).

3. ואכן, בעקבות הנחייתו של בית המשפט העליון, נקבע כי ככלל מחייבת עבירה זו תגובה עונשית של מאסר, ולו לתקופה שתרוצה על-דרך עבודות שירות, וראו למשל עפ"ג 22408-03-13 סנאיה נ' מ.י. (2013). גם לעניין עבירה זו אין השופט פטור מבחינת נסיבות הביצוע של מעשה העבירה הקונקרטי, ונמצאו מדדים שהובילו את בתי המשפט, במקרים המתאימים, לאמץ מתחם עונשי שסיפּו מאסר מותנה וקנס, עם או בלי שירות לתועלת הציבור. כך ראו למשל רע"פ 1490/12 אבו גוש נ' מ.י. (2012), רע"פ 2609/12 חלבי נ' מ.י. (2012), ת"פ 14950-04-12 מ.י. נ' ציינר (2013), ומתחם שנקבע בת"פ 10164-11-10 מ.י. נ' סיד (2013). במקרה דנן מתקיימים מדדים שכאלה באופן חלקי: הסכין הוחזקה ברכב ולא על גופו של הנאשם, שלא במקום מועד לפורענות כקרבת מועדון וכיוצא בזה. עם-זאת, באין הסבר אחר - כשהנאשם עצמו נמנע מלהתייחס לעבירות גם בפני קצינת המבחן - נותרת התמיהה העגומה ועמה המסקנה המתבקשת, לפיה הוחזקה הסכין בקטנוע לעת-מצוא חו"ח, ולא לקילוף פירות הארץ.

4. החזקת הסכין בקטנוע היתה מטבע הדברים ידועה ומתוכננת; הנזק הפוטנציאלי עצום וחמור, אך תפיסת הסכין מנעה התממשות של כל נזק קונקרטי.

5. במקרה זה ייקבע אפוא מתחם שתחילתו במאסר, שניתן לרצותו בעבודות שירות, וסופו ב-12 חודשי מאסר, כעונש עיקרי.

6. העלבת השוטר לא היתה מהחמורות מסוגה, על-אף הכיעור שבדברי הנאשם, ולא תשנה את המתחם הנוגע לעונש העיקרי שנקבע לעיל, שבסיסו בעבירה הדומיננטית של החזקת הסכין.

נסיבות העבירה מיום 20.9.15 - קביעת מתחם העונש ההולם:

1. עבירת האיומים מגנה על שלוות נפשו של אדם ועל היותו חופשי מלחצים אסורים. הנאשם פגע חמורות בערכים המוגנים, על-דרך איום חמור שהזדרז גם להגשים, וכל-זאת על לא-דבר, פגיעה מדומיינת ב"כבודו", או בזכותו, המדומיינת אף-היא, לעשות כרצונו במרחב הציבורי.

2. בפגיעתו בגופו של הנפגע פגע הנאשם באופן מהותי בערכים המוגנים של שמירת החיים והבריאות ושל האוטונומיה של האדם על גופו, כחלק מכבודו כאדם.

3. העבירה לא היתה מתוכננת, והנאשם פעל באופן ספונטני, קרוב לוודאי על-רקע רצונו לחזק את דימויו העצמי ולפי דפוסים כוחניים שסיגל לעצמו עד-כדי היותו "מנהיג שלילי" בקרב מרעיו בחברה השולית אליה הצטרף [תסקיר].

4. הנזק הקונקרטי הפיזי לא היה חמור ואף לא מתמיד, אך אין לזלזל בעלבון, בפרט ובאובדן תחושת הביטחון שחש בוודאי הנפגע.

5. הענישה הנוהגת מגוונת למדי אך ככלל ניתן לאתר קו ענישתי ברור, לפיו כאשר מדובר בתקיפה חובלנית שלא בוצעה בחפץ חובלני ולא גרמה לנזק חמור או מתמיד, נקבעו מתחמים עונשיים בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר לריצוי בכליאה (כך ראו ת"פ 5401-01-17 מ.י. נ' סמימי (2017), ת"פ 5594-02-17 מ.י. נ' אלבו (2017), ת"פ 38531-01-15 מ.י. נ' לוין (2016), ת"פ 19626-05-14 מ.י. נ' הלפרין (2016), ת"פ 26054-12-14 מ.י. נ' ריאגוזוב (2016)).

6. קו פסיקתי ברור מורה על הצורך בהחמרת העונשים בגין עבירות אלימות על-רקע שימוש בדרך או 'זעם נהגים', וראו למשל: עפ"ג 32560-10-14 מ.י. נ' בלס (2015), בו אמר בית המשפט "לא בכדי פתחנו את פסק הדין הנוכחי במילים: 'שוב בפנינו אירוע על רקע שימוש בדרך'. לצערנו, כמותב ערעורים שהמשפט הפלילי הוא לחם חוקו, אין כמעט יום שבו אין בפנינו ערעור שעניינו אלימות על רקע זה", ובו נקבע מתחם עונשי שבין מאסר בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר;

ועפ"ג 25844-06-14 מ.י. נ' דרעי (2014) ובו קביעות דומות.

7. בשקלול הנסיבות, ייקבע מתחם שתחילתו במאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות, וסופו ב-12 חודשי מאסר, כעונש עיקרי.

נסיבות שאינן קשורות בעבירה - מיקום העונשים במתחמים:

1. הנאשם, יליד 1995, כבן 22 כיום, רווק המתגורר עם הוריו ומנהל לדבריו עסקים לממכר מוצרי חשמל ולממכר פרופילים מאלומיניום לחנויות. מוצא הנאשם במשפחה נורמטיבית, בה זכה לתמיכה נפשית וכלכלית. הנאשם נשר מלימודיו אחרי עשר שנות לימוד, ללא תעודת בגרות, ולא שרת בצה"ל כיוון שלדבריו לא שולב בתפקיד קרבי בו חפץ.

2. לחובת הנאשם הרשעה מיום 7.2.17 בגין סחיטה באיומים שביצע בחודש אוגוסט 2015 - משמע, בין שני אירועי העבירה בהם עסקין. בגין אותו מעשה נדון לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות (שהופסק מנהלית לנוכח התנהגותו), מאסר מותנה ופיצוי בסך ₪ 450 לנפגע.

3. כאמור לעיל, בפני שירות המבחן נמנע הנאשם מלהתייחס למעשיו ולתוצאותיהם, ואף סרב להכיר בבעייתיות כלשהי. הנאשם חזר ואמר, גם בפני, כי עזב מאחוריו את התקופה בה סבב בחברה שולית והושפע מערכיה, ועתה הוא ממוקד בקידום חייו בנתיבים נורמטיביים של לימודים ותעסוקה.

4. התנהגותו של הנאשם עדיין מגלה סימנים לחוסר בשלות ואף חוסר בגרות: כך, שכח להתייבב לפגישה אחת בשירות המבחן, ולפגישה נוספת לא טרח להתייבב, לא סיפק הסבר ואף לא ענה לניסיונות התקשורת של השירות.

5. אף שבעניינו הגיע הנאשם לפגישה אחת בלבד בשירות המבחן, מבוססות היטב מסקנותיו של השירות, לנוכח קשר קודם עד לחודש ינואר 2017, במסגרת תיק הסחיטה. מסקנות אלה הולמות את התנהגות הנאשם באירועים בינים הורשע ואין מצביעות על שינוי תפיסתי של-ממש. הנאשם שולל כל צורך בהליך טיפולי, אינו מוכן לבחון באופן ביקורתי את מעשיו, ועדיין מתקיימות אצלו תפיסות מכשילות. השירות נמנע אפוא מהמלצה

טיפול.

6. לזכות הנאשם יעמדו נתונים רבי משקל: הודאתו שחסכה משאבי ציבור, גילו הצעיר-מאוד בעת ביצוע העבירות, חלוף הזמן שבמהלכו לא הוגשו נגדו כתבי אישום נוספים, והנזק שעתיד להיגרם למשפחתו הנתמכת כלכלית על-ידו (לפי מסמכים שהוצגו בדיון היום).

7. עונשו העיקרי של הנאשם ייקבע אפוא בחלקם התחתון של המתחמים, כשהעונש יוטל כאחד. העונש העיקרי, שיסודו בערך הגמול המחייב בעניינו ענישה קונקרטית, יהא מאסר, כשלנוכח חוות דעתו של הממונה, ירוצה בכליאה, במצטבר לעונש אותו מרצה הוא עתה. לצד המאסר יוטל קנס, שיהא מתון. תוספת הרתעה תימצא במאסר מותנה ובהתחייבות, וההכרה בעוול שנגרם לנפגע מר אטל תבוטא בפיצוי הולם.

סוף דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. ארבעה חודשי מאסר בפועל, מהם ינוכו ימי מעצרו ככל שהיו. עונש זה יצטבר לכל עונש מאסר שמרצה הנאשם עתה;
- ב. שלושה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת אלימות מכל סוג לרבות איומים, או עבירה של החזקת אגרופן או החזקת סכין שלא למטרה כשרה;
- ג. קנס בסך 1,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו;
- ד. התחייבות בסך 1,500 ₪, שלא יעבור עבירת אלימות מכל סוג לרבות איומים, או עבירה של החזקת אגרופן או החזקת סכין שלא למטרה כשרה. לא תיחתם ההתחייבות, ייאסר הנאשם למשך חודש;
- ה. פיצוי בסך 3,000 ₪ לנפגע מר שרון אטל (ע"ת 1 בכתב האישום בת"פ 26258-01-16). הקנס והפיצוי ישולמו עד ליום 1.5.18;

הוראות נלוות:

- א. עותקי גזר הדין יועברו לידיעה בלבד של הממונה על עבודות השירות ושירות המבחן;
- ב. התביעה תעביר למזכירות בהקדם סיכום ימי מעצר (בשני התיקים) וטופס פרטי מתלונן;
- ג. הסכין תושמד. מוצגים אחרים, ככל שקיימים ופרט לכסף, יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה;
- ד. פיקדון בתיק זה, בתיק קשור, או באחד מתיקי המשטרה, יושב לנאשם. הנאשם יוכל לבקש העברת פיקדון לזכות הפיצוי והקנס, כשיתרה ככל שתהיה תושב לנאשם. באחריות ההגנה לוודא במזכירות קיומו של סך זמין לקיזוז;

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ה אדר תשע"ח, 12 מרץ 2018, במעמד הצדדים.